

любивы Поляца, и горката си майка...
и името си... и доблестнаго Казимира,
които... въздыша и кълне името на прѣ-
дателя... Каква разница между цѣлува-
ни твърдѣ на единъ любовницъ и Сибирь! Но
има еще Поляци тъй безумни щото да
прѣпочитатъ Сибирь или бѣ силото по-
вече отъ цѣлувките на рускинѣ любов-
ници!.. Но не! азъ не окайвамъ тебе,
а окайвамъ мене си; защото наистинѣ
съмъ въ педоумѣніе, не знай какво да
правїж. Ты знаешь добрѣ, че прѣди да
ти връчи бунтовнійтъ Поляшкия клубъ
въ Парижъ тайниятъ писма до бунтовни-
циятъ въ Полшъ, нуждно бѣ да ся пору-
чж на тѣхъ за тебе... като за исти-
ненъ родолюбецъ и доблестенъ и искре-
ненъ. И азъ ся поручихъ на радо сърд-
це... тутакъ си... безъ да ся сумня-
вамъ ни най малко за честта ти. Но ты
банкротира, и азъ като съмъ ся пору-
чилъ трѣба да платѣшъ виѣсто тебе. Но
ето че азъ немамъ любовница, която да
мя утѣши.

Но чувай да ти кажѫ и друго. Вчера
при вечеръ, участницигъ въ поляшкийтъ
клубъ, като ся научили туй което си
извѣршилъ, отнесохѫ ся съ мене твърдѣ